

ת"פ 34448/01/20 - מדינת ישראל נגד חסן אבו מוסא

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 34448-01-20 מדינת ישראל נ' אבו מוסא

כבוד השופט הישום אבו שחאדה	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עוה"ד קרן פינקלס	
נגד	
חסן אבו מוסא	הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד חי אוזן	

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון והורשע בביצוע עבירה של קבלת רכב גנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

2. לפי החלק הכללי לכתב האישום, בעת הרלוונטית לכתב האישום, החזיק מתנאל ליבי (להלן: **המתלונן**) בבעלותו רכב מסוג טויוטה לנד קרוזר מספר רישוי 3807570 (להלן: **הרכב של המתלונן**). בתאריך 8.1.20 בשעות בוקר החנה המתלונן את הרכב ברחוב המלאכה פינת רחוב זיתון בלוד (להלן: **המקום**). באותה עת אחמד עאמר, עבד בתפקיד נהג גרר (להלן: **נהג הגרר**) עם רכב משאית מסוג איסוזו מספר רישוי 5114673 (להלן: **רכב הגרר**) והחזיק במכשיר פלאפון שמספרו 0543252013. באותה עת החזיק הנאשם מכשיר פלאפון שמספרו 0502080605 (להלן: **הפלאפון**).

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 10.1.20 בשעה 14:40 או בסמוך לכך, קיבל הנאשם את רכבו של המתלונן בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה. הנאשם ונהג הגרר שוחחו בטלפון לאחר שנהג הגרר התקשר לנאשם. נהג הגרר התקשר לנאשם למכשיר הפלאפון והנאשם אמר לו שהרכב שמיועד לגרירה נמצא בלוד ושניהם קבעו להיפגש בתחנת דלק פז בכניסה הצפונית ללוד. במהלך השיחה ביקש הנאשם מנהג הגרר לגרור את הרכב לכניסה של כפר קאסם, שם יפגוש את נהג הגרר אדם שיגיד לו לאן להביא את הרכב הנגרר, וזאת תמורת 600 ₪ במזומן שהנאשם הבטיח לשלם לנהג הגרר.

4. בהמשך לאותן נסיבות, בשעה 15:00 או בסמוך לכך, בתחנת דלק פז בכניסה הצפונית ללוד, נפגשו נהג הגרר, שהגיע למקום עם רכב גרר, והנאשם שהגיע למקום ברכבו. הנאשם הוביל עם רכבו את נהג הגרר למקום בו חנה רכבו של המתלונן. הנאשם הצביע לנהג הגרר על הרכב ואמר שזה הרכב שצריכים לגרור לכפר קאסם.

5. באותן נסיבות נהג הגרר העלה את הרכב של המתלונן לרכב הגרר. בהמשך, פנה נהג הגרר לנאשם ושאל מי ישלם לו את הכסף שהמובטח והנאשם השיב שלאחר שנהג הגרר יוביל את הרכב של המתלונן לאזור הכניסה לכפר קאסם, שם יפגוש את נהג הגרר אדם שייקח ממנו את הרכב של המתלונן וישלם לו עבור הגרירה. לאחר מכן, עזב הנאשם את המקום ברכבו. נהג הגרר הוביל את הרכב של המתלונן על רכב הגרר לכיוון כפר קאסם ובמהלך הנסיעה, בכביש 444, סמוך לשדרות בן גוריון בראש העין, נעצר נהג הגרר עם רכב הגרר ועם הרכב של המתלונן.

הסדר הטיעון שבין הצדדים

6. הנאשם כפר בכתב האישום המקורי ונקבע מועד להוכחות. בטרם שמיעת הראיות, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום המקורי תוקן לנוסח שהובא לעיל, הנאשם הודה בו והורשע בעבירה שצוינה בו.

7. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה בטרם הטיעון לעונש יתקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן. סוכם בין הצדדים שעתירת המאשימה לעונש תהיה תלויה בשאלה אם התסקיר יהיה חיובי או שלילי. אם התסקיר יהיה חיובי, המאשימה תעתור לתשעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. אם התסקיר יהיה שלילי, הצדדים יטענו באופן פתוח והמאשימה תעתור להשתתף עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא. בנוסף, סוכם שבשני המקרים תהיה ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס.

תסקיר שירות המבחן

8. התקבל תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם מטעם שירות המבחן ולהלן עיקריו:

א. הנאשם בן 33 שנים, נשוי ואב ל-4 ילדים בגילאים שש שנים, ארבע שנים, שנתיים, ותינוקת בת 8 חודשים. הנאשם עובד כנהג משאית. הנאשם מסר כי לפני שלוש שנים החל להשתמש בסם מסוג קנאביס ולכן זומן לשירות המבחן לביצוע ארבע בדיקות שתן. שתיים מהן נמצאו נקיות משרידי סם, אחת נמצאה חיובית לשרידי סם מסוג קנאביס ולבדיקה האחרונה לא הגיע.

ב. שירות המבחן התרשם שהנאשם הוא בעל דפוסי חשיבה ודפוסי התנהגות עברייניים ומתקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן.

ג. שירות המבחן התרשם שהבעת החרטה על ידי הנאשם היא מן השפה ואל החוץ. הנאשם נעדר מוטיבציה לבצע שינוי בחייו ומתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן שנפגע כלכלית מגניבת רכבו.

ד. הנאשם עסוק בצרכיו האישיים בלבד לאור הנזק שנגרם לו מרשויות אכיפת החוק בשל תפיסת הרכב שנגנב והעמדתו לדין פלילי. מנקודת מבטו של הנאשם, הנזק שנגרם לו הוא כפול. ראשית, נגרם לו נזק כלכלי בשל כך שלא זכה לקבל את השכר שהובטח לו מביצוע העבירה שבגינה הורשע. שנית, נגרם לו נזק מעצם העמדתו לדין, וזאת החל ממעצרו, עובר לשחרורו למעצר בית מוחלט ולאחר מכן למעצר בית חלקי וכלה בהעדר יכולתו לעבוד ולכלכל את בני ביתו. בנסיבות אלה, הנאשם מרגיש שהוא הקורבן.

ה. לסיכום, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

9. המאשימה טענה התמצית כדלקמן:

א. התסקיר שהתקבל הוא תסקיר שלילי ולכן לאור הסדר הטיעון שהיה בין הצדדים, המאשימה טענה שאין הסכמה לעניין העונש ושהיא רשאית לטעון באופן פתוח. על כן, לאור חומרת העבירה שבה הורשע הנאשם, העונש הראוי הוא עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג למשך 16 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

ב. לנאשם עבר פלילי בעבירות נשק, סמים והפרת הוראה חוקית, דבר שמטה את הכף לעבר המסקנה שיש להשית עליו מאסר בפועל כאמור לעיל ואין להסתפק בעבודות שירות.

10. בא כוח הנאשם טען בתמצית כדלקמן:

א. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2013. הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים שפרנסתם עליו, וזאת כנתון משמעותי להקלה בעונשו.

ב. העונש הראוי הוא מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות ואין מקום להשית עליו עונש מאסר מאחורי סורג וברז.

ג. יש לעשות הבחנה בין העבירה של גניבת רכב לבין העבירה של קבלת רכב גנוב. העבירה של קבלת רכב גנוב היא קלה יותר ולכן מתחם העונש ההולם בגינה הוא משמעותית קל יותר ממתחם העונש ההולם בגין העבירה של גניבת רכב.

ד. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, לא ניהל הוכחות וחסך זמן שיפוטי יקר וחסך מהעדים מלהעיד בבית משפט. ההודיה בכתב האישום המתוקן וקבלת אחריות והבעת חרטה מטות את הכף לעבר המסקנה שיש להסתפק בעבודות שירות.

הגדרת מתחם העונש ההולם

11. הטענה של ההגנה שלנאשם מידת אשם מופחתת בשל כך שהורשע בקבלת רכב גנוב ולא בעבירה של גניבת רכב, ולכן מתחם העונש ההולם לגבי העבירה שביצע הוא קל יותר ממתחם העונש ההולם לגבי העבירה של גניבת רכב, היא טענה מופרכת ודינה להידחות.

12. שתי העבירות מצויות בסימן ה'1 לפרק יא' לחוק העונשין. סימן ה'1 האמור עניינו "עבירות בקשר לרכב". וזה **העיקר**, העונש המקסימלי בגין העבירה של קבלת רכב גנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין הוא זהה לעונש המקסימלי בגין העבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין. בשני המקרים העונש המקסימלי הוא שבע שנות מאסר. כמו כן, בפסיקתו של בית המשפט העליון לא נקבע מדרג חומרה בין שתי העבירות.

13. לדעתי, שתי העבירות הן באותה דרגת חומרה ומתחם העונש ההולם שנקבע בפסיקה לגבי העבירה של גניבת רכב הוא זהה למתחם העונש ההולם לגבי העבירה של קבלת רכב גנוב.

14. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, אפנה למדיניות הענישה הנוהגת כפי שמשקפת מפסיקתו של בית המשפט העליון בעבירה של גניבת רכב ובעבירה של קבלת רכב גנוב:

א. רע"פ 1108/15 **שעאבנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.2.15). במקרה זה בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב נע בין 8 עד 24 חודשים. בסופו של יום, הושת עונש של 14 חודשי מאסר בפועל. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שנדחה וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 2653/15 **אברהם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.15). במקרה זה בית משפט

השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב שנע בין 6 עד 15 חודשי מאסר והשית על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים מותנים. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחתה וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2097/14 **דויכאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.3.2014). המבקש הורשע בעבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים לפי סעיף 413 לחוק העונשין. המבקש קיבל לידי רכב גנוב ביוזעו שהוא גנוב. בהמשך, המבקש נהג בו בשטח הרשות הפלסטינית ונתפס במהלך מרדף משטרי לאחר שהרכב התהפך ונגרם לו נזק. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר לא ארוכה ועד מאסר בפועל של 18 חודשים. המבקש היה בחור צעיר וללא עבר פלילי קודם ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש וערעורו נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 4789/13 **מיכאלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.8.13). במקרה זה המבקש הורשע בביצוע של העבירות הבאות: גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו. המבקש גנב אופנוע אשר חנה בחולון בכך שהניע את האופנוע באמצעות מפתחות וזאת בעת שהיה פסול מלהחזיק רישיון וללא הסכמת בעל הרכב. משהבחין המבקש בשוטרי מתקרב לעברו, פתח במנוסה ולבסוף נעצר מאחורי בניין. הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו עבירה של הפרת הוראה חוקית. בית משפט השלום בתל אביב הטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה של שישה חודשים מחציתו בחופף, מחציתו במצטבר, כך שסה"כ הוטלו עליו 13 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטל עליו מאסר על תנאי והתחייבות עצמית בסך של 2500 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי בתל אביב נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. כבוד השופט מלצר קבע בפסקה 11 לפסק הדין את הדברים הבאים:

"בנסיבות העניין, הנני סבור כי העונש שהושת על המבקש על ידי הערכאה המבררת ואושר על ידי ערכאת הערעור, לאחר שנסיבותיו האישיות נשקלו ארוכות על ידם - איננו סוטה מהקווים המנחים שהתוו בהלכה הפסוקה, ואין בו כדי לגרום עיוות דין, או להקים "שיקולי צדק" שיש בהם כדי לסייע למבקש".

ה. עפ"ג (מח' - מרכז) 56501-05-13 **בורקאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.10.13). המערער הורשע בבית המשפט השלום בראשון לציון בעבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ ופסילה מלקבל רישיון למשך שלוש שנים. הנאשם היה רווק בן 21 וללא עבר פלילי ואשר רצה להעביר את הרכב שנגנב לשטחים. ערעורו לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה למעט לעניין גובה הקנס שהופחת ל-7,000 ₪.

ו. ת"פ (מח' - ב"ש) 33594-05-12 **מדינת ישראל נ' עאבדה** [פורסם בנבו] (30.6.13). הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, מעשה פזיזות ורשלנות בנהיגה, פריצה רכב, ניסיון גניבת רכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם היה רווק בן 21 שנים ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 6,000 ₪ וכן פסילת רישיון למשך 3 שנים.

15. על כן הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם נע בין 8 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

16. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים הבאים: הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי והחיסכון מהעדים להעיד בבית משפט; העובדה שהנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים שפרנסתם עליו וההשלכות של המאסר על בני ביתו.

17. לחומרה, לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים: עברו הפלילי של הנאשם שכולל ארבע הרשעות קודמות בעבירה של החזקת נשק, בעבירה של הפרת הוראה חוקית, בעבירות סמים מסוג פשע ובעבירה של החזקת סכין; העובדה שהנאשם ריצה עונש מאסר בפועל בעבר ועונש המאסר בפועל שיושת עליו בתיק הנוכחי איננו מאסרו הראשון.

18. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 10.1.2020 ועד 15.1.2020.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן עד התביעה 1 בסך של 4,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.2023 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מידי.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 7,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-7 תשלומים חודשיים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.2023 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.